

La capatul vietii, in valtoarea amintirilor, mi-am simtit pulusul secat. Un patrat, si-un cerc, si-un eu, si-un nimeni. Si-am lasat totul balta.. -Invinsa sau supusa? -Crezi ca lucrurile se vor umple de sens?

In calatoria asta intergalactica a sferelor inalienabile sunt singura care are de suferit.. Ranile-mi sunt sangerande, ochii plini de cicatrici. Am divinitatea-n vene.

Azi te-am luat de mana. De fapt azi mi-am luat trecutul de mana. Mi-am luat pixul, foaia si viata in organele receptoare. Te vad ca-ncerci sa fugi. Am aflat. Suferi de parorexie. Esti intoxicat. Dar totusi, nu mai intoxicat decat mine. Sau poate chiar tu esti cel care mi-ai infectat si ultimul gram de sange, ultima iluzie, ultima picatura din mine. Stii? Cred ca imi placeai mai mult cand te jucai in buclele mele ingalbenite de atatea frecusuri ale degetelor. Viata e extrinseca. Nu simti valoarea decat daca totul e plin de beotism.

Stimate cititor. Sunt eu. ZEUL. Cel pe care-l uiti zilnic in strafundurile perceptiilor innoite, cel de care fugi de fiecare data cand incearca sa te ademeneasca, cel pe care-l condieri veros, ridicol, inapt, incapabil. Tortionarul. Da, sunt chiar eu. Astazi am initiat un manifest. Te rog cu lacrimi in ochii filelor sa-ti rupi bucatia de paine destinata grandomaniei si sa-ti intorci gherelele hranite cu nutrimentele mass-mediei spre ceea ce mai de mult era considerat existenta. Astazi iti cer in numele consuetudinilor sa anihilezi zeul, sa rupi fila si sa fii ceea ce ai fost creat sa fii. Nu o maimutica dresata, nu un adept al utopiilor. Pur si simplu un Tu. Un TOT care s-a dematerializat in acest superfluu al tehnologiilor.

Stimate cititor. Astazi draga ta carte ti-a vorbit. PUNE MANA SI DESCHIDE-MA. In caz contrar, MA SINUCID!

AUTOR: Claudia Rohnean